

njegovega skladanja jim je ona mehka, vonja polna, široka in prelestna podlaga, na kateri se bleste ko rosa na cvetni poljani. Velikost neodoljivega plove iz Dvořákové glasbe, vda se nje vplivu i oni, ki ne pojmi njenega ustroja, sila genija je, ki govori iz nje in ki opaja dušo in srce.

Značilen pečat Dvořákoví glasbi je ljubeznivost, prijaznost, ki jo omili, rodilo jo je veselje do ustvarjanja samo lepega in čistega. Za dramatičnost izraza ni Dvořáku, tudi prikazni vodnega moža ali čarovnice zabarva njegova invencijoznost s svetlim koloritom, da jima mine sleherna strahovitost. Prevladujejo svetle boje, jasna, po lepoti stremeča melodijoznost, poetičnost nežno čutečega prsrčnega lirika, radost ob sijaju solnčnega žarka in sanjivosti divne mesečine.

Veliko to Dvořákovó delo se je uprizorilo na ljubljanskem odru v sceniški kaj dični obliki, ki ji ni moči odreči priznanja noblese. Tudi muzikalni izvršitvi gre odkrita pohvala; pričala je vnovič, da so našemu odru le velika dela v izpodbudo k resnemu in vnetemu proizvajanju.

Dr. V. Foerster.

Med revijami

„**Delavski list**“, to je naslov tednika, ki je začel počenši z novim letom izhajati v Trstu kot glasilo slovenskih socijalistov na Primorskem. Uredništvo in upravništvo: Trst, ulica Boschetto št. 5. II. nad. Naročnina za celo leto znaša 4 K 20 h.

„**Proletarec**“, izhaja kot delavsko glasilo že drugo leto v Chicagu pod geslom: „Delavci vseh dežel, združite se!“ Za Evropo stane list 2 dol. za celo leto.

Świat Słowiański (Svet Slovanski), poljska slovanska smotra, „posvečena slovanoznanstvu in pregledu poročil slovanskih s poljskega stališča“, je s prošlim letom 1907. končala svoj tretji letnik. Izhajajoč v Krakovu — mesečno na 4 do 5 polah, je znak znamenitega preokreta slovanstva v Poljaki. Dolgo so — in to je bilo povsem naravno — pred vsem le manjši slovanski narodi naglašali potrebo slovanske misli; sedaj ima tudi Krakov svoj „Slovanski klub“, ki mu je ustanovitelj znani vseučiliški profesor Marijan Zdziechowski, in ž njim svoje slovansko glasilo; v krogu tega poljskega kluba smem naglašati urednika „Światu“ prof. Konečnega in dr. Stanisl. Grabovskega, zastopnika hrvatskega jezika na krakovskem vseučilišču. „Świat“ je vzporednik češkemu „Slovanskemu Přehledu“; saj sta pa tudi prof. Zdziechowski in urednik „Přehledov“ Černý že dolgo v tesni duševni zvezi. Ipak je poudariti, da je poljska smotra izrecno posvečena slovanoznanstvu „s stališča poljskega“; te enostranosti ni pri „Přehledu“. Sicer je naravno in potrebno, da si vsakdo vsako reč ogleduje s svojega razgledišča ali smotrišča. Izmed člankov navedenega letnika naj navedem razpravo Slovenca L. Lenarda „Politična naloga Poljakov“ (v zmislu njegovega „Panslavizma“, Celje, 1906), razpravo Marickega „Dvoje najslabjših torišč slovanstva (beseda o Kašubih in štajerskih Slovincih — o Slovincih piše po znani Begovi knjižnici „Slov.-nemška meja . . .“, razpravo Konečnega „Slovenski glas o razmerah rusko-poljskih“ (Lenardova brošura „Die Wiener Trippel-Allianz“ itd.); mnogo se govori o Slovincih v članku Marickega „Poljaki sredi avstrijskih Slovanov“, ki je izzval odpor na eni slovenski strani. Jako obširen (do dveh tiskanih pol) je v vsakem zvezku pregled po slovanskem